

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יומא-הוציאו לו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זר, ואונן, שיכור, ובעל מום, בקבלה ובהולכה ובזריקה - פסול. וכן יושב, וכן שמאל - פסול	מיתבי:											
תיבתא.												
והא רב ששת הוא דאותבה												
דאמר ליה רב ששת בעי מיניה מרב חסדא: הולכה בור מהו?	לאמוריה דרב חסדא:											
כשירה, ומקרא מסייעני (דברי הימים ב' לה) וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלויים מפשיטם.	אמר ליה: [רב חסדא]											
זר, ואונן, שיכור, ובעל מום, בקבלה ובהולכה ובזריקה - פסול, וכן יושב וכן שמאל פסול	ומותיב רב ששת:											
בתר דשמעה הדר אותבה.												
והא רב חסדא קרא קאמר												
דעבוד מעשה איצטבא.												
חפן חבירו ונתן לתוך חפניו מהו? מלא חפניו בעינן - והא איכא, או דילמא ולקח והביא בעינן - והא ליכא?	בעי רב פפא:											
תיקו.												
חפן ומת, מהו שיכנס אחר בחפינתו?	בעי רבי יהושע בן לוי:											
בא וראה שאלת הראשונים.	רבי חנינא:											
למימרא דרבי יהושע בן לוי קשיש?												
לי התיר רבי חנינא לשתות שחליים בשבת	והאמר רבי יהושע בן לוי:											
לשתות? פשיטא												
כל האוכלין אוכל אדם לרפואה, וכל המשקין שותה	דתנן:											
אלא: לשחוק ולשתות שחליים בשבת.												
היכי דמי?												
אי דאיכא סכנתא												
משרא שרי												
ואי דליכא סכנתא												
מיסר אסיר												
לעולם דאיכא סכנתא, והכי קא מבעיא ליה: מי מסיא - דניחול עלייהו שבתא, או לא מסיא, ולא ניחול עלייהו שבתא.												
ומאי שנא רבי חנינא?												
משום דבקי ברפואות הוא												
מעולם לא שאלני אדם על מכת פרדה לבנה וחיה.	דאמר רבי חנינא:											
והא קא חזינן דחיי												
אימא: וחיי.												
והא קא חזינן דמיתסי												
בסומקן אינהו, וחיוורן ריש כרעיהו קאמרינן.												

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
יומא-הוציאו לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מכל מקום שמע מינה דרבי חנינא קשיש.									ז					
שאלתן - כשאליה של ראשונים.	אלא הכי קאמר: [רבי חנינא]								!	○	◇	מט:		
ומי אמר רבי חנינא הכי?									ז			מט:		
בפר - ולא בדמו של פר.	והאמר רבי חנינא:								■	ז	◇	מט:		
קטורת שחפנה קודם שחיתת הפר - לא עשה ולא כלום	ואמר רבי חנינא:								■	ז	◇	מט:		
מדקא מיבעיא ליה הא - מכלל דקסבר בפר - ואפילו בדמו של פר ולמאי דסבירא ליה - שאילתו כשאלית הראשונים.	הכי קאמר: [רבי חנינא]								!		◇	מט:		
מאי הוי עלה?										^	◇	מט:		
אי חופן חזור וחופן - חבירו נכנס בחפינתו, דהא מקיימא חפינה. אי אין חופן וחזור וחופן - תבעי לך.	רב פפא:								!		◇	מט:		
אדרבה, אי חופן וחזור וחופן - לא יכנס אחר בחפינתו, אי אפשר שלא יחסר ושלא יותר. ואי אין חופן חזור וחופן - תיבעי לך.	אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:								ז		◇	מט:		
חופן חזור וחופן או לא?	דאיבעיא להו:								^		◇	מט:		
כך היתה מידתה.	תא שמע:								!		◇	מט:		
מאי לאו: כשם שמדתה מבחין - כך מדתה מבפנים									!			מט:		
לא, דילמא שאם רצה לעשות מדה - עושה.									ז			מט:		
אי נמי: שלא יחסר ושלא יותר.									ז			מט:		
כיצד הוא עושה? אוהו את הבוך בראש אצבעותיו, ויש אומרים: בשיניו, ומעלה בגודלו, עד שמגעת לבין אצילי ידיו. וחזור ומחזירה לתוך חפניו, וצוברה, כדי שיהא עשנה שוהה לבוא.	תא שמע:	◆	■	!							◇	מט:		
מפורה, כדי שיהא עשנה ממחרת לבוא. וזו היא עבודה קשה שבמקדש.	יש אומרים:	◆	■	!							◇	מט:		
זו היא ותו לא? והא איכא מליקה, והא איכא קמיצה									ז	!		מט:		
אלא: זו היא עבודה קשה מעבודות קשות שבמקדש.									!	!		מט:		
שמע מינה: חופן וחזור וחופן, שמע מינה.									!		◇	מט:		
שחט ומת, מה הוא שיכנס אחר בדמו? מי אמרינן: בפר - ואפילו בדמו של פר, או דילמא: בפר - ולא בדמו של פר?	איבעיא להו:										^	◇	מט:	
בפר ולא בדמו של פר	רבי חנינא:										◆	!	◇	מט:
בפר ואפילו בדמו של פר.	ריש לקיש:										◆	!	◇	מט:
בפר ולא בדמו של פר	רבי אמי:										◆	!	◇	מט:
בפר ואפילו בדמו של פר.	רבי יצחק נפחא:										◆	!	◇	מט:
נמנין ומושכין ידיו ממו עד שישחט	איתיביה רבי אמי לרבי יצחק נפחא:										■	ז	◇	מט:
ואם איתא - עד שיזרוק מיבעי ליה											ז		מט:	
שני התם דכתיב (שמות יב) מהיות משה - מחיותה דשה.									!		◇	מט:		
אין פודין לא בעגל ולא בחיה, ולא בשחוטה, ולא בטריפה, ולא בכלאים, ולא בכור, אלא בשא	מתלב זוטרא:										■	ז	◇	מט:
שאני התם, דיליף שה שה מפסח.									!		◇	מט:		
אי מה להלן זכר תם וכן שנה - אף כאן זכר תם וכן שנה?											ז	◇	מט:	
תלמוד לומר (שמות יג) תפדה תפדה ריבה.									!		◇	מט:		

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-
---	--

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יומא-הוציאו לו	מאן דאמר											
מימרא	אי תפדה תפדה ריבה " אפילו כולהו נמי	?										מט:
מקרא-key:	אם כן, שה מאי אהני ליה?	!										מט: